

1. ΟΛΑ ΑΝΟΙΚΤΑ ΣΤΑ ΣΚΟΠΙΑ

Μέσο: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .20/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .20/08/2018

Σελίδα: 23

Όλα ανοικτά στα Σκόπια

Σαράντα ημέρες απομένουν για το δημοψήφισμα στην ΠΓΔΜ για τη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ και η σκοπιανή κυβέρνηση έχει ήδη ξεκινήσει ένα επικοινωνιακό μπαράζ υπέρ του «Ναι». Η αξιωματική αντιπολίτευση του VMRO-DPMNE δεν ανοίγει ακόμη τα χαρτιά της και ο ηγέτης του κόμματος Χριστιάν Μίτσκοσκι έχει δηλώσει ότι η τελική θέση για το δημοψήφισμα θα ανακοινωθεί στις 10 Σεπτεμβρίου, αφού ολοκληρωθεί και η διαβούλευση με τα μέλη του κόμματος. Σύμφωνα με ηγετικό στέλεχος του κόμματος με το οποίο επικοινωνήσαμε, η πλέον πιθανή εξέλιξη είναι το VMRO-DPMNE να ζητήσει από τους οπαδούς του «να πράξουν κατά συνείδηση» και όχι να καλέσει σε μποϊκοτάρισμα του δημοψηφίσματος. Αυτό όμως που έχει μεγάλη σημασία είναι το ποια στάση θα κρατήσει το κόμμα στην προβλεπόμενη από τη συμφωνία αναθεώρηση του Συντάγματος σε περίπτωση νίκης του «Ναι» στο δημοψήφισμα.

‘Αξιοι τῆς μοίρας μας: Μετά 10 χρόνια κρίσεως ὀλίγα ἄλλαξαν

Ἐθνικό ζητούμενο ἀκόμη ἡ ἀλλαγὴ στίς δομές οἰκονομίας - πολιτεύματος

ΥΠΟ ἄλλες συνθήκες ἡ 20ῆ Αὐγούστου 2018 θά ἔθεωρεῖτο πρᾶγματι ἱστορική ἡμέρα γιὰ τὴν πατρίδα καί τόν ἑλληνικό λαό, δεδομένου ὅτι σήμε- ρα ἐκπνέει τὸ τρίτο μνημονιακό πρόγραμμα ἐξυγιάνσεως τῆς οἰκονομίας. Ἐχουμε ὠστόσο τὴν φρικτὴ ὑποψία πὼς ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος θά προσπεράσει ἐπιδεικτικῶς αὐτὴ τὴν ἡμερομηνία, ὅταν διαπιστώσει πόσο λίγα πράγματα ἄλλαξαν μέσα στὴν τελευταία δεκαετία, ὅταν ἀπὸ τὸ 2008 καί τὴν κατάρρευση τῆς «Λήμαν Μπράδερς» ἡ Ἑλλάς ἄρχισε νὰ εἰσέρχεται στὴν περιπέτεια. Μὲ ἀποκορύφωμα τὴν προσφυγὴ στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο.

Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ χώρα ἔμαθε μὲν μὲ τὴν βοήθεια τῶν ἀγχομένων πιστωτῶν τῆς νὰ μὴν χρεωκοπεῖ καί νὰ συλλέγει τοὺς φόρους τῆς, ἔστω διὰ τῆς ὑπερφορολόγησεως, δὲν ἔμαθε ὅμως νὰ παράγει πλοῦτο. Δὲν κατάφερε νὰ ἀποκτήσει μιὰ ἐθνικὴ ἀστικὴ οἰκο-

νομικὴ τάξη πού νὰ «τρέχει» τὴν οἰκονομία τῆς χώρας καί νὰ τῆς ἐξασφαλίζει ἀνάπτυξη.

Στὰ χρόνια πού ἐφυγαν, ἀντιθέτως, ἐκπληκτοὶ παρακολουθήσαμε τμῆμα τῆς καταχρεωμένης ἀπὸ δάνεια ἀστικῆς τάξεως νὰ γίνεται ὁ καταδότης τῆς τρόικα γιὰ νὰ σώσει ὅ,τι σώζεται, ἐνῶ κάποιοι ἐνδιεφέρθησαν περισσότερο γιὰ τὸ πὼς θά σώσουν τὰ προσωπικὰ χρηήματά τους στὴν Ἑλβετία παρά νὰ ἐπενδύσουν στὴν οὕτως ἢ ἄλλως ἐχθρική Ἑλλάδα.

Ἀποκορύφωμα τῆς ἀποφάσεως πολιτικῆς – ἀγορᾶς νὰ μὴν ἀλλάξουν οἱ δομές τῆς οἰκονομίας, πού σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ ἀνέγγιχτο στὰ χρόνια τῆς κρίσεως Δημόσιο συνιστᾷ τὴν ἐθνικὴ ἁμαρτία μας, εἶναι νὰ κινδυνεύει μὲ «κανόνι» αὐτὴ τὴν ἐποχὴ μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχειρησις πού ἀποτελοῦσε τὸ ἐθνικό success story τὸ 2004, ἡ Follie Follie. Μεταρρυθμίσεις στὴν δομὴ τῆς οἰκονομίας, βεβαίως, ἐπιχειρήθηκαν μέσα στὴν δε-

καετία. Ἡ ἀπορρυθμισίς τῶν ἐργασιακῶν σχέσεων ἐγινε, γιὰ παράδειγμα, μὲ στόχο νὰ μειωθεῖ ἡ ἀνεργία καί νὰ ἀποκτήσουν οἱ ἐπιχειρήσεις ἀνταγωνιστικὸ πλεονέκτημα. Ἡ πολυλαπλὴ μείωσις τῶν συντάξεων –ἀποσπασματικὸ μέτρο χωρὶς ἐγνοια γιὰ τὸ δημογραφικὸ– εἶχε ὡς στόχο νὰ ἀσφαλίσαι τὴν βόμβα τοῦ ἀσφαλιστικοῦ.

Καμμία μεταρρύθμισις ὅμως δὲν βοήθησε τὴν οἰκονομία νὰ παράγει νέο πλοῦτο! Τί νόημα ἔχει ἡ ἐξοδος ἀπὸ τὰ μνημόνια ὅταν αὐξανόμενου ἐλαφρῶς τοῦ δημοσίου χρέους δὲν διαθέτουμε ἐπιχειρήσεις καί παραγωγικὸ πρότυπο πού νὰ δημιουργεῖ πλοῦτο; Δῶρον ἄδωρον. Μετά μιὰ δεκαετία, στό ἴδιο σημεῖο θά εἴμαστε, τῆς ἐπαπειλούμενης χρεωκοπίας, γλεῦθ τῶν λαῶν καί τοῦ πλανῆτου, πού δὲν σχεδιάσαμε οἰκουμενικά, συναινετικά, στό ἐσωτερικό, νέο παραγωγικὸ πρότυπο. Ἄξιοι τῆς μοίρας μας δηλαδή!! Ἡ δομὴ τῆς οἰκονομίας μετὰ μιὰ δεκαετία κρίσεως,

λοιπὸν, εἶναι ἀνίκανη νὰ παράγει πλοῦτο.

Ἐχουμε ὅμως ἓνα ἀκόμη πρόβλημα. Ἡ δομὴ τοῦ πολιτεύματος ὅπως καί ἡ τρέχουσα πολιτικὴ κουλτούρα μας ἐμποδίζουν τὴν λήψη γρήγορων καί τολμηρῶν ἀποφάσεων. Στὴν μνημονιακὴ Ἑλλάδα ἡ συμφωνία ἦταν ἡ αἴρεσις καί ἡ διαφωνία ὁ κανόνας! Τὰ κόμματα ἔμαθαν βεβαίως νὰ συνεργάζονται στό πλαίσιο τῆς διακυβερνήσεως –νέο αὐτὸ– ὅχι ὅμως καί νὰ συνεννοοῦνται στό ὄνομα τοῦ ἔθνους. Ἡ Ἀριστερά ἔμαθε ἀσφαλῶς βασικὲς ἐννοιες τοῦ καπιταλισμοῦ, διέλυσε τίς ἀταπάτες πὼς ἓνας ἄλλος κόσμος εἶναι ἐφικτός, συμβιβάσθηκε μὲ τίς ἰδιωτικοποιήσεις, ἀλλὰ μέχρι καί σήμερα ὑποφέρει ἀπὸ τὴν προδοσία στίς ἀρχές τῆς. Ἐφαρμόζει πράγματα πού δὲν πιστεύει. Τὸ μνηνιακὸ σύστημα ὅπως δὲν ποτε ἄλλαξε ἀφεντικά –ὅπως καί τὸ τραπεζικὸ– ἀλλὰ ποιὸ ἦλθαν στὴν θέση τῶν δεινοσαύρων, τὸ βλέπουμε!

Στὴν πραγματικότητα τὸ σύστημα διεύθυνσεως τῆς χώρας πάσχει καί αὐτὸ καί μόνο μὲ ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος ἀλλάζει! Χωρὶς ἀλλαγές, λοιπὸν, σὲ αὐτὲς τίς καταλυτικῆς σημασίας δομές, χωρὶς ἐθνικὴ πολιτικὴ συνεννόηση καί χωρὶς ἐθνικὴ αὐτοσυνειδησία, τί νὰ πανηγυρίσουμε; Ἡ Ἑλλάς ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ μνημόνια ἢ οἱ πιστωτές ἐξέρχονται, νοουμένου ὅτι σταματοῦν τὸν δανεισμὸ καί μᾶς στέλνουν στόν ὠκεανὸ τῶν ἀγορῶν; Φοβόμαστε ἀπλῶς τὸ δεύτερο!

Κατὰ τὴν γνώμη μας, μαζί μὲ τὴν μεταρρύθμιση τῶν δομῶν τῆς οἰκονομίας καί τοῦ πολιτεύματος τὸ κρίσιμο τρίτο στοιχεῖο δὲν εἶναι νὰ ἐξέλθουμε, ἀλλὰ νὰ εἰσεέλθουμε! Ἀκριβέστερα νὰ εἰσεέλθουν, νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ἑλλάδα οἱ 500.000 καλύτεροι, πού στὰ χρόνια τῆς κρίσεως ἐφυγαν ρίχνοντας μαύρη πέτρα πίσω τους. Τίς νέες δομές στὴν πολιτικὴ καί τὴν ἀγορὰ μόνον οἱ καλύτεροι μποροῦν νὰ τίς «τρέξουν»!